

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814205694
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814205694.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľa: Q. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., Z. E. XX, proti odporkyni: T. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S., M. Q. XX/X, o zrušenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

I. Návrh navrhovateľa zamieťa.

II. Odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Dňa 11.12.2013 bol tunajšiemu súdu doručený návrh navrhovateľa na zníženie vyživovacej povinnosti voči maloletej R. V., nar. XX.XX.XXXX a zrušenie vyživovacej povinnosti voči rozvedenej manželke T. V.. Súd návrh v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zrušenia príspevku na výživu rozvedenej manželky uznesením vylúčil na samostatné konanie

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 6C/33/2011 z 10.8.2011, právoplatným dňa 7.9.2011 mu bola určená vyživovacia povinnosť na rozvedenú manželku vo výške 70,- EUR mesačne, s účinnosťou od 25.2.2011. Od určenia výživného sa mu však zmenili životné podmienky. Bol zamestnaný v spoločnosti B.P.B. spol., s.r.o. Karloveská 63, Bratislava s prevádzkou Priemyselný park Západ, Prievidza, kde pracoval na pozícii zmenového kontrolóra, pričom pracovný vzťah bol ukončený dohodou o skončení pracovného pomeru z osobných dôvodov, nakoľko sa musel odsťahovať z mesta Prievidza. Hneď po ukončení práce sa zaevidoval na ÚPSVaR v Prievidzi, kde bol dňa 29.10.2012 vyradený z dôvodu nespokupráce. Bol trestne stíhaný a odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa §207 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko si neplnil vyživovaciu povinnosť. Od tej doby je stále nezamestnaný, hoci si hľadal prácu. Napríklad v spoločnosti Kovomont BM, s.r.o., kde sa dohodol so zamestnávateľom, že ho prijme do práce ako zvárača. Prvý deň nástupu do práce 8.3.2013 odpracoval 4 hodiny ale majster mu povedal, že jeho zváračské schopnosti nie sú na úrovni, ktorú zamestnávateľ požaduje a poslali ho domov. Odvtedy je stále nezamestnaný a musel sa presťahovať k rodičom do Malých Krášteňan. Rodičom nie je schopný ani prispievať na domácnosť, keďže nemá žiaden príjem. Od 11.10.2013 je evidovaný na ÚPSVaR v Partizánskom. Pokúšal sa zamestnať, avšak pracovná príležitosť sa mu doposiaľ nenaskytila. Určenie vyživovacej povinnosti v sume 70,-EUR mu prinieslo existenčné problémy, nakoľko toto výživné bolo príliš vysoké, aby ho bol schopný platiť už v čase, keď bol zamestnaný. Zo súdneho konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, ktoré sa stále vedie má vedomosť, že odporkyňa mala už v čase určenia vyživovacej povinnosti uložený na účte vysoký obnos peňazí. Tiež má vedomosť, že odporkyňa si zarába brigádne. Oproti nemu je dlhodobo sebestačná.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že navrhovateľ má na príspevku na výživu dlh 430,-EUR, z čoho polovicu uhradil, druhá polovica je vymáhaná exekučne spolu s bežným výživným. Navrhovateľ sa svojej povinnosti dva roky vyhýba a nič neplatí. Bývalý zamestnávateľ s ním skončil pracovný pomer pre neplnenie pracovných povinností. S návrhom navrhovateľa odporkyňa nesúhlasí.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a listinnými dôkazmi.

Navrhovateľ na pojednávaní zotrval na podanom návrhu a uviedol, že jeho maloletá dcéra dovŕšila piaty rok veku, preto podľa zákona nie je povinný prispievať odporkyni ako jej matke výživné. Nemá dôkazy o tom, že by odporkyňa bola zamestnaná, alebo mala nejaký príjem z inej činnosti, ani že sa od určenia príspevku na výživu nejako zmenili jej pomery. Má vedomosť o tom, že by mala mať príjmy z fotenia, keďže fotí cez rôzne agentúry. Stále ju fotia. Aj od kamarátov má tú informáciu, posielajú mu jej fotografie cez internet.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že s návrhom nesúhlasí. Je stále na rodičovskej dovolenke, keďže jej maloletá dcéra je často chorá. Jediným príjmom odporkyne je rodičovský príspevok, ktorý dostáva od štátu. Fotomodeling, ktorý spomenul navrhovateľ je jej koníčkom, nemá z toho žiadne veľké príjmy a nefotí cez žiadne veľké agentúry. Niekedy ju odfotia jej známi, niekedy si to musí aj zaplatiť, alebo si platí cestovné na fotenie. Občas sa stane, že má z fotomodelingu príležitostný príjem. Býva to však najviac 300,- EUR za polrok. Iné príjmy nemá. Navrhovateľ je stále dlžný na výživnom. Bol za to aj odsúdený.

Súd ďalej vykonal dokazovanie nasledovnými listinami: rozhodnutie ÚPSVaR Prievidza zo dňa 24.4.2013, trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/29/2013 zo dňa 14.2.2013, obžaloba Okresnej prokuratúry Prievidza sp.zn. 1Pv/817/12 zo dňa 8.2.2013, potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku, rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn. 17C/112/2011 - neprávoplatný zo dňa 19.8.2013, spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 14P/78/2013, spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 6C/33/2011 a spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/29/2013.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav: Navrhovateľ a odporkyňa sú bývalí manželia. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/5/2011-32 z 28.1.2011. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 6C/33/2011-17 z 10.8.2011 súd uložil navrhovateľovi povinnosť prispievať na výživu odporkyne sumou 70,-EUR mesačne, počnúc 25.2.2011. Účastníci konania sa na pojednávaní vzdali práva podať proti rozsudku odvolanie. Navrhovateľ bol v čase určenia príspevku na výživu zamestnaný v spoločnosti B.P.B. spol. s r.o. U tohto zamestnávateľa pracoval od 1.6.2010. Dňa 1.3.2012 bol za dobré vedomosti preradený z obsluhy na vyššie kvalifikované miesto ako zmenový kontrolór. Pre neplnenie pracovných povinností podľa pracovného poriadku a pokynov nadriadených s ním však zamestnávateľ dňa 9.4.2012 ukončil pracovný pomer. Porušenie ustanovení pracovného poriadku spočívalo konkrétne v tom, že navrhovateľ svojvoľne a bez súhlasu nadriadeného opustil pracovisko a tiež že nedodržiaval povinnosť informovať bez zbytočného odkladu zamestnávateľa o skutočnostiach, ktoré mu bránili výkonu práce tým, že viackrát nenastúpil na pracovnú zmenu. O skončení pracovného pomeru uzatvoril navrhovateľ so zamestnávateľom dohodu. Neskôr bol ako nezamestnaný vyradený z evidencie ÚPSVaR pre nespoluprácu. Do evidencie uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Partizánske bol potom zaradený dňa 11.10.2013. Navrhovateľ si riadne neplní svoju výživovaciu povinnosť voči odporkyni. Na vymoženie dlžného výživného sa voči nemu vedie exekúcia. Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/29/2013-82 zo 14.2.2013 bol navrhovateľ uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Navrhovateľ si svoju výživovaciu povinnosť voči odporkyni riadne neplní ani v súčasnosti. V súčasnosti pracuje na základe dohody o vykonaní práce u zamestnávateľa UNIFUN s.r.o. Partizánske ako čašník, kde dosahuje príjem 100,- Eur mesačne.

Odporkyňa je na rodičovskej dovolenke, zabezpečuje osobnú starostlivosť o spoločnú dcéru účastníkov, maloletú R., nar. XX.XX.XXXX. Jej jediným pravidelným príjmom je rodičovský príspevok. Občas máva príležitostné príjmy z fotomodelingu, ktoré nepresahujú 300,-EUR za polrok.

Podľa § 72 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Z citovaného ustanovenia § 72 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Keďže rozsudok o rozvode manželstva účastníkov nadobudol právoplatnosť 8.2.2011, doba piatich rokov uplynie až 8.2.2016. Príspevok na výživu rozvedeného manžela nie je viazaný na vek spoločného dieťaťa bývalých manželov. Dovŕšenie piatich rokov maloletej R., nar. XX.XX.XXXX, spoločnej dcéry účastníkov konania, teda nemôže byť dôvodom na zrušenie príspevku na rozvedú manželku, ako sa nesprávne domnieval navrhovateľ.

Pred uplynutím zákonom stanovenej päťročnej doby je možné zrušiť príspevok na výživu rozvedeného manžela iba vtedy, ak sa zmenia pomery, a to či už na strane osoby povinnej platiť výživné, alebo na strane osoby oprávnenej z výživného.

Podľa citovaného ustanovenia § 75 ods. 1 druhej vety Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti musí prihliadať aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného a to aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, či majetkového prospechu. Ide o kritérium tzv. potenciality príjmov. To znamená, že súd musí v takýchto prípadoch vychádzať z potenciálneho príjmu, ktorý by osoba povinná platiť výživné mohla dosiahnuť, keby sa o zdroj tohto príjmu vlastným zavinením nepripravila. Preto v takýchto situáciách pri posudzovaní pomerov povinného nemožno vychádzať z nižšieho zárobku, ktorý dosahuje v súčasnosti.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ v čase určenia výživného bol zamestnaný a dosahoval príjem, ktorý mu umožňoval platiť príspevok na výživu odporkyne v sume 70,- EUR mesačne. K jeho tvrdeniu v návrhu, že táto suma bola pre neho vysoká už v čase určenia, súd poznamenáva, že navrhovateľ sa vzdal práva podať odvolanie proti rozsudku, ktorým bol príspevok na výživu odporkyne

určený. Súd má teda zato, že s výškou príspevku v čase jeho určenia súhlasil a považoval ho za primeraný svojim možnostiam a schopnostiam.

Dokazovaním bolo ďalej preukázané, že navrhovateľ prišiel o zamestnanie vlastným zavinením. Keďže opakovane porušil pracovnú disciplínu, zamestnávateľ s ním ukončil pracovný pomer. Pričom je bez významu, že sa tak stalo dohodou a nie napríklad okamžitým skončením pracovného pomeru, či výpoveďou. Tým, že navrhovateľ vlastnou vinou, z dôvodov čisto subjektívnych a na jeho strane prišiel o zamestnanie, možno konštatovať, že sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, resp. zárobku. Z uvedených dôvodov súd nepovažoval skutočnosť, že navrhovateľ vlastnou vinou stratil pôvodné výhodnejšie zamestnanie a jeho súčasná situácia mu neumožňuje platiť príspevok na výživu v súdom určenej výške za takú zmenu pomerov, akú má na mysli ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine a ktorá preto by odôvodňovala zrušenie povinnosti platiť tento príspevok.

Vykonaným dokazovaním zároveň nebolo preukázané, že by sa od doby určenia príspevku na výživu boli zmenili pomery na strane odporkyne. Odporkyňa je stále na rodičovskej dovolenke, zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú dcéru Timeu. Jej jediným pravidelným príjmom je rodičovský príspevok. Občas máva príležitostné príjmy z fotomodelingu, v priemere 50,-EUR mesačne.

Navrhovateľovi sa v konaní nepodarilo preukázať jeho tvrdenia v návrhu, že odporkyňa dlhodobo sebestačná, že má iné príjmy a že v čase určenia príspevku na výživu mala na účte uložený vysoký obnos peňazí. Príležitostný príjem odporkyne z fotenia súd nepovažoval za dostatočný na to, aby bolo možné konštatovať, že pomery odporkyne sa zmenili. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa na zrušenie príspevku na výživu rozvedenej manželky zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporkyňa mala vo veci plný úspech, mala by preto právo na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania. Keďže jej v konaní žiadne trovy nevznikli, resp. si ich náhradu neuplatnila, súd jej právo na náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.